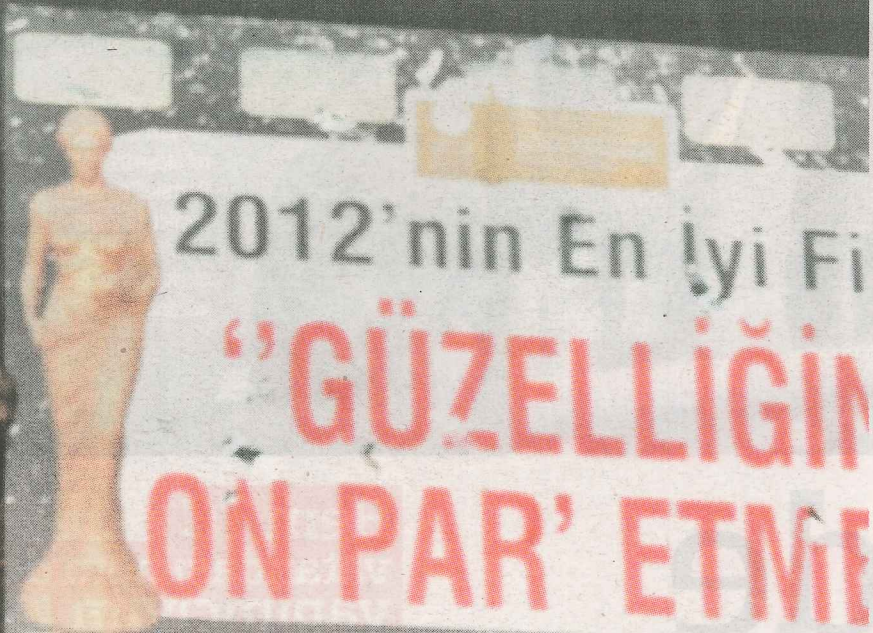

Hüseyin Tabak, usta yönetmen Martin Scorsese'nin de dahil olduğu bir Yılmaz Güney belgeseli çekiyor.

ALTIN PORTAKAL'IN EN İYİ KADIN OYUNCUSU ANNA ANDRUSENKO

Olaylar nasıl böyle gelişti, anlamadım

ERMAN ATA UNCU

Söyle bir sahne... En iyi kadın oyuncu Altın Portakal'ın sahibi anons ediliyor. Ödülü Kemal Kılıçdaroğlu'dan almak için sahneye çıkan genç kadın, heyecandan kürsiye çarpıp ödülü düşürüyor. 49'uncu yılında Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin kurdelesi, dev çekli, konfeti, laik, modern Türkiye' vurgulu (ama beklenmedik bir şekilde mümkün olduğunca az bürokrat konuşmalı) kapanış töreninin ardından yine konuşacak çok şey var. **Türkiye'de çektiği ilk sinema filmi 'Elveda Katya'yla en iyi kadın oyuncu ödülünü alan Anna Andrusenko'nun anlaşılır heyecanı da bunlardan biri.**

Andrusenko, ona ilk büyük ödülünü getiren filmde, yolu Türk babasını bulmak için Karadeniz'e düşen genç bir kadın rolünde. **Baba rolünde Kadir İnanır'ın olmasından dolayı zaten hikâyeye az çok aşınayız.** Festival sırasında öğrendiğimiz ise bu hikâyenin gerçek olduğu. Yönetmen Ahmet Sönmez'in Moskova'da yaşayan ağabeyi yapımcı Osman Sönmez'in orada duyup çok etkilendiği bir hikâyeye aslında bu. Andrusenko'yu da bu yönü cezbetmiş. Rusça çevirmen aracılığıyla yaptığımız röportajda **"Senaryoyu okur okumaz, bu yüzden ka-**

bul ettim" diyor. Yönetmen Ahmet Sönmez de bir kast ajansının web sitesinde gördüğü genç oyuncuyu yine benzer bir şekilde görür görmez filme dahil etmek istiyor. "Hemen Rusya'da hâlâ oynayan dizisinin audition'ını seyrettim. Ne iş yapıyorsunuz, nerede yaşıyorsunuz gibi soruları cevaplarkenki o ürkekliği çok etkiledi. İstanbul'a geldiğinde de havaalanında elinde valiziyle ürkek havasını görünce de budur dedik ve başladık." Andrusenko da kabul ediyor o zamanlar böyle bir halde olduğunu. **"İlk defa geldiğim bir şehir, tanımadığım insanlar ve gece ve Türkçe konuşuyorlar... Tabii ki korktum"** diyor. Karadeniz'deki çekimleri soruyoruz. "Beni çok bırakmıyorlardı, o Natasha algısından dolayı başıma bir şey gelmesin diye. Başta abarttıklarını düşünüyordum ama sonra çok da abartmadıklarını anladım."

Gerçek Katya'yla tanışmadığını söylüyor. Ama role hazırlanırken 'Selvi Boylum Al Yazmalım'ı seyretilmeyi ihmal etmemiş. **"O filmde insanın baktıkça bakası geliyor"** dediği Kadir İnanır'ın hiç de anlatıldığı gibi zor bir insan olmadığını, aksine çok iyi bir iletişim kurduklarını söylüyor. 'Selvi Boylum Al Yazmalım'ın bir Cengiz Aytmatov uyarlaması olması daha da ilgisini çekiyor. Antalya Altın Portakal seyircisinin film sonrası soru cevap etkinliklerindeki malum heyecanının, coşkusunun da ilginç geleceği tahminiyle "Rusya'da durum nasıl?" diye sordüğümüzda ise "Çok farklı" diyor. **"Genelde yaşam koşullarından dolayı komedi filmlerine ilgi büyük. En azından bir kesim için geçerli bu"**.

Anna Andrusenko'nun sinema zevkine gelince, takip ettiği Rus yönetmenler arasında ilk saydığı iki isim Nikita Mikhalkov ve Andrei Zvyagintsev. Dört sene önce bir festivalde Türk filmi seyretmiş olsa da ismini hatırlamıyor. Şimdi Türkiye sinemasının göbeğinde, Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde. İlgiden tabii ki şaşkın: "Hiçbir beklentim yoktu. Ama olayların nasıl böyle geliştiğini ben de anlayamıyorum."

mezun olanlara 10-15 yıl sonra verilen "Onur Ödülü"nü verdiler bana. Böylece ilk kez, okuyan bir öğrenciye Onur Ödülü verilmiş oldu.

Haneke'den öğrendiğin en önemli şey nedir?

Oyuncularını sevmek. Onu yönetirken izlemek muhteşem bir deneyim... Küçük bir çocuk gibi tutkulu oluyor oyuncularla. Bir de çekime gitmeden önce her şeyi ayrıntılı olarak planlamam gerektiğini öğrendim.

Kürt gerilla baba, Türk anne, siyasi mültecilik, Avusturya'da yaşamak, Aşık Veysel'i sevmek... Bunların ne kadarının senin ailene benziyor?

Annem ve babam Kürt. Maraşlıyız. Aşık Veysel, filmde bütün karakterleri birbirine yakınlştırıyor. Kürt, Türk, Avusturyalı farkı kalmıyor. Aşık Veysel'i, Güney Amerika'da dahi gitarla çalıyorlar. Bizim köyümüzde de çok aşık, ozan var. Her evde saz çalınır. Ben de filmdeki gibi göçmenim. Üçüncü nesil Alman göçmeniyim. Avrupa'daki siyasi mültecilerle de tanıştım, görüştüm. İleride gücüm olursa Kürt meselesi üzerinde durmak istiyorum. Bir seyirci yorumu da çok hoşuma gitti, beni motive etti. "Çok fazla Kürt filmi gösterildi festivalde ama ilk kez bir filmi hem Türkler, hem Kürtler sahiplendi." dedi. Taraf tutan bir film yapmak istemem ama

filmin doğru olmasını isterim. Her iki tarafın da iyi ve kötü yönlerini göstermek isterim.

Peki yurt dışından bakınca Kürt meselesi nasıl görünüyor, nasıl hissettiriyor?

Çok acı bir mesele. Sahibin yokmuş gibi hissediyorsun. Ben Alman Kürtüyüm çünkü onlar beni sahiplendi. Dağdaki savaş olmasaydı, Kürtler sussaydı "Kürt açılımı" diye bir şey olmayacaktı. Biz, Aleviyiz, bizim ailemiz Maraş olaylarını da yaşadı.

Filmde Yılmaz Güney'e teşekkür ediyorsun, bir Yılmaz Güney belgeseline de başladın sanırım.

İki senedir üzerinde çalışıyorum. 2014'te bitirmeyi planlıyorum. Kuru bir belgesel olmayacak. Martin Scorsese, Yılmaz Güney'in filmlerini restore ettiği için o da yer alıyor belgeselde. Wim Wenders bir belgeselinde, Cannes'da yarışan yönetmenlerle konuşuyor ve o odada Yılmaz Güney de var. Ancak Türk polisinden saklandığı için görüntüsü yok, sesi var. Bu nedenle belgeselimde Wim Wenders da yer alacak. Genç yönetmenin yola çıkmadan önce konuştuğu profesör rolünde ise Haneke olacak, gerçek hayattaki gibi. Alman-Avusturya yapımı olacak, Türk yapımcı yok henüz. Gelecek senemi tamamen buna adayacağım. Param olsa da olmasa da...